

ע"פ 3484/18 - חאלד אבו עמר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3484/18

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט א' שטיין

המערער:

חאלד אבו עמר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע
מיום 22.03.2018 בת"פ 3745-09-16 שניתן על ידי
כבוד השופט א' משניות

בשם המערער:

עו"ד הרצל סמילה; עו"ד אורי בן חנן

בשם המשיבה:

עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם שירות המבחן למבוגרים:

עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר בפועל - תקופה של 12 חודשים - שנגזרה על המערער בגין ביצוע עבירה של החזקת סם מסוג קוקאין ובמשקל של 63.46 גרם שלא לצריכה עצמית.

על פני הדברים, ולא רק, העונש נוטה לקולא. כך גם כשמדובר בנאשם כבן 27 ביום ביצוע העבירה וללא הרשעות קודמות. עם זאת, הערעור דורש מחשבה ושיקול מן הטעם שהשותפה לעבירה נידונה ל-6 חודשי מאסר במסגרת

עמוד 1

עבודות שירות. באי כוח הצדדים בפנינו נחלקו לגבי השאלה מי הוא העברין העיקרי אך נדמה כי עיון בכתב האישום מדגיש את הדמיון במעשים ולא את הנבדל ביניהם.

2. מכאן לעיקרון של אחידות הענישה. טענת האפליה מתעוררת כאשר שני נאשמים שביצעו מעשים דומים באותה עבירה זוכים לעונשים שונים. אכן, שוויון מלאכותי פוגע בצדק וכמוהו אפליה שאינה מוצדקת. ברם, כאן טענות הסנגוריה בעניין ההבדל בין העונשים מעוררות קושי.

עיקרון אחידות הענישה בעל משקל מעשי אך אין הוא בגדר שיקול בודד. לא פעם ולא פעמיים בכוחו להטות את הכף לטובת נאשם אך הבחינה נעשית תחת המטריה של הכלל של ענישה אינדיבידואלית, או ליתר דיוק הבחינה הפרטנית של כל מקרה ומקרה על פי נסיבותיו.

בעניינו, לאחר שנשקלו כלל השיקולים הרלוונטיים, נראה שכוחם המצטבר של שני נימוקים מובילים למסקנה כי אין להתערב במקרה זה. הראשון, בית משפט המחוזי הבחין בין שני המעורבים. צוין כי השותפה רק בת 20 וחשוב יותר עברה תהליך שיקום משמעותי על פי תסקיר שירות המבחן, מה שאין כן לגבי המערער. רוצה לומר, גם אם אין הבחנה במעשה בין השניים, יש שוני בעושה. שנית, והנימוקים קשורים זה לזה, לצד ההבחנה בין שני הנאשמים, בכל מקרה בית המשפט הקל מאוד עם המערער לנוכח העונש המקל שנגזר על השותפה. הוא אף קיים דיון ונדרש לסוגיה. זה השלב להזכיר כי אחת מתכליות העונש היא האינטרס הציבורי ובכך יש להתחשב. בנוסף לכך, בית משפט נתן ביטוי ממשי לטענת האפליה. הרי לולא עניין זה עולה כי עונש המאסר בפועל היה חמור בהרבה. נזכיר כי אף לתסקיר של המערער נקודות לחיוב כפי שציין בית משפט קמא. אך הפער בין הערכת השירות ביחס לשותפה לעומת המערער רב ומשמעותי.

סוף דבר, הערעור נדחה.

על המערער להתייבב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"ר דקל, ביום 15.4.2019 לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, כ"ה באדר ב' התשע"ט (1.4.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט